

Stillinger fra tidligere Tid have Kongelig Udnævnelse, have de selvfølgelig for deres Personer Pensjonsret som Embedsmænd; men da de øvrige saavel som de, der ansættes efter 24de April 1868, ere uden Kongelig Udnævnelse og uden Pensjonsret efter den almindelige Pensjonslov, medens deres Undermænd og tilbeels Undergivne, Assistenten og Politibetjente, som Ligestillede med Underbefalingsmænd have Pensjonsret, skjønnes de ikke at kunne stilles ringere end disse, og det saameget mindre, som de sandsynligvis i Almindelighed, forinden de ansættes i de nævnte Officiantsstillinger, selv have stået i lavere Stillinger med Afgang til eller med allerede erhvervet Pensjonsret. Man har derfor ikke havt Tvivl om, at de burde have Plads i denne Pensjonslov, hvorimod man har havt overveiende Betænkelighed ved at foreslaae dem optagne i en særegen Pensjonsklasse eller paa anden Maade pensionerede høiere i Forhold til deres høiere Vønning. Naar de simpelt hen medoptages i 1ste Klasse A, vil dette paa en vis Maade stemme med Bestemmelsen i Loven af 9de April 1851 § 8 (som man overhovedet ikke har meent at burde foreslaae forandret) om, at den, der fra en af de underordnede militaere Stillinger forfremmes til en høiere militair Stilling, dog kan blive at pensionere efter den nævnte Lov, som om han henhørte til Underbefalingsmændenes og de med dem Ligestillede Klasse.

Hvad selve Pensjonsregulativet i Lovforslaget § 4 angaaer, da vil den Omstændighed, at dets samtlige Sætser ere gjennemgaaende høiere end de, der indeholdes i Regulativet i Loven af 1851, allerede være begrundet ved, at det sidstnævnte nu er henimod 20 Aar gammelt, saa at dets Sætser paa Grund af den i denne Aarrække stedfundne Forringelse af Pengenes Værdi kræve ialtfald nogen Forhøielse for at kunne tilfredsstille de samme Krav som dengang; og naar den foreslaae Forhøielse er forholdsvis større i de høiere Pensjonsklasser end i de lavere, er dette en nødvendig Folge af den alt omtalte Omstændighed, at Pensjonsætserne i det Væsentlige rette sig efter de paagjældende Vønninger, idet disse ved de nu gjæl-

dende Vønningslove for de høiere Tjenestegrader ere blevne forholdsvis mere forhøiede end for de lavere.

Med Hensyn til Anordningen i det foreslaae Regulativ har man iøvrigt fulgt det i den gjældende Lovs Regulativ givne Forbillede, og det er ganske stemmende med dette: 1) Naar Pensjonsætserne for 20, 30 og 40 Aars Tjeneste udgjøre omtrent, men ogsaa kun omtrent, henholdsvis $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{2}{3}$ af Indtægten; 2) naar disse Forholdstal ere ikke ubetydeligt modificerede ved, at Pensionens Stigning for hvert Aar mellem det 20de og 30te Tjenesteaar er noget større end den tilsvarende Stigning mellem det 30te og 40de Tjenesteaar, og endelig 3) naar de angivne Forholdstal ere noget forhøiede i de laveste Pensjonsklasser. Man er gaaet ud fra Pensionen for 30 Aars Tjeneste som den, der praktisk vil have aldeles overveiende Betydning, og har sat denne paa det Nærmeste til Halvdelen af Indtægten for de 4 høieste Classers Bedkommende (thi det maa herved erindres, at det i 4de Klasse saagodt som alene bliver Personer af Søværnet, om hvem der, hvad den egentlige Pensionering angaaer, kan blive Tale); da nu den aarlige Stigning af Pensionen mellem Sætserne for 20 og 30 Aar, som bemærket, er større, men mellem Sætserne for 30 og 40 Aar mindre end $\frac{1}{30}$ af den som Udgangspunkt benyttede Pension for 30 Aars Tjeneste, er Folgen bleven, at Pensionerne saavel for 20 som for 40 Aar gjennemgaaende i de nævnte Pensjonsklasser ere blevne noget mindre end henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ af Indtægten. For 5te og 6te Klasse ere de tilsvarende Forholdstal noget større; men disse Sætser ville efter Bestaaenheden af de Stillinger, der indbefattes i de paagjældende Pensjonsklasser, alene faae Betydning, forsaavidt som Pensjonsætserne for 20 Aars Tjeneste selv med nok saa kort Tjenestetid faae nogen, skjøndt temmelig ringe Indflydelse paa Fastsættelsen af Invalidforsørgelsens Størrelse, og i Grunden behøves der derfor i Regulativet ikke andre Sætser i 5te og 6te Klasse end de for 20 Aars Tjeneste.

De særegne Bestemmelser, som Loven af 9de April 1851 § 5 giver angaaende Affædi-